

[Justitsministeren.]

lokale hastighedsbegrænsninger, dels om lastautomobilers hastighed.

Må jeg straks om det sidstnævnte sige, at jeg i den nærmeste fremtid agter at fremsætte forslag om ændringer af færdselsloven, hvorefter den tilladte hastighed for lastmotorvogn uden påhængs- eller sættevogn forhøjes til 70 km i timen.

Fastsættelse af de lokale hastighedsbegrænsninger beror ikke udelukkende på justitsministeriets afgørelse. Dette er kun tilfældet for hovedveje; for andre veje beror afgørelsen i første række på de lokale myndigheder, det vil sige politimester og vedkommende vejbestyrelse. Spørgsmålet forelægges kun for justitsministeriet, såfremt der ikke opnås enighed mellem disse myndigheder, eller der fremsættes klager over de trufne afgørelser.

Der har imidlertid gennem de senere år jævnlig været fremsat kritik af disse begrænsninger såvel med hensyn til deres antal som med hensyn til de fastsatte grænser, og på denne baggrund har justitsministeriet med henblik på en eventuel revision af begrænsningerne indkaldt oplysninger fra politikredsene om samtlige i landet gældende begrænsninger. Dette materiale er tilsendt rigspolitichefen, der i øjeblikket efter justitsministeriets anmodning i samarbejde med vejdirektoratet gennemgår de gældende begrænsninger på en række udvalgte strækninger med henblik på konstatering af, hvorvidt begrænsningerne, alle forhold taget i betragtning, må anses for rimelige. Udfaldet af disse undersøgelser vil til dels blive afgørende for, hvorvidt og på hvilken måde en mere omfattende gennemgang kan iværksættes.

Rigspolitichefen har over for mig oplyst, at man foreløbig har gennemgået et antal strækninger på Sjælland, og at man i indværende og i den kommende uge vil foretage tilsvarende undersøgelser på jyske veje. Jeg kan altså besvare det ærede medlems spørgsmål derhen, at der i øjeblikket foretages undersøgelser til belysning af, hvorvidt der måtte eksistere et behov for en mere almindelig revision af de gældende lokale hastighedsbegrænsninger, men at disse undersøgelser endnu ikke er afsluttet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Børge Schmidt* til justitsministeren:

„Har ministeren overvejet, om den senere tids stigning i færdselsulykkernes antal giver anledning til at tage spørgsmålet om indførelse af en fast fartgrænse inden for bymæssige bebyggelser i lighed med de regler, der gælder i visse udenlandske byer, op til undersøgelse?“

Børge Schmidt: I sidste uge vedtog en kreds af unge socialdemokrater i DSU, Bispebjerg afdeling, en udtalelse, hvori de henstillede, at man på baggrund af den alvorlige folkesygdom, trafikulykkerne er, gennemførte en fartbegrænsning i bymæssige bebyggelser.

Dagen efter, at denne udtalelse var vedtaget, blev tallene for trafikofrene i oktober måned offentliggjort. 2.385 var kommet til skade, 1.103 af disse var alvorligt kvæstede, og 68 personer var dræbt.

Offentliggørelse af sådanne tal måned efter måned får utvivlsomt en og anden avislæser til at komme med en beklagende udtalelse, og så bliver tallene i de allerfleste tilfælde glemt. Der er jo så meget andet, og der er det uhyggelige ved de mange ulykker og færdselsdrabene, som der allerede er sagt fra denne talerstol i dag: vi resignerer alt for hurtigt. De tal, vi ser, skulle i stedet for give os anledning til at gøre oprør. Fra januar til oktober i år er 21.669 mennesker kommet til skade ved færdselsulykker, 601 mennesker er dræbt, en stigning i antallet af dræbte fra året forud på 108 eller 23 pct.

Disse tal bør vi her i tinget ikke lade passere. Vi har en pligt til at fastholde disse tal og stille spørgsmålet: hvad kan også vi gøre for at begrænse antallet af færdselsulykker? Derfor mit spørgsmål til den højtærede justitsminister, om ikke det stigende antal ulykker kan gøre undersøgelse af værdien af en fast fartgrænse i bymæssige bebyggelser i lighed med det, man har i visse udenlandske byer, nødvendig.

Må jeg føje til, at jeg meget gerne som illustration til mit spørgsmål ville have givet nogle oplysninger om den vægt, hvorved færdselsulykkerne påvirker samfundets økonomi, for både dette spørgsmål og årsagen til ulykkerne er noget, vi i allerhøjeste grad undlader og forsømmer at skaffe oplysning om.